

Om Konkurrencestyrelsen indgrebsmuligheder se endvidere under bemærkningerne til § 99, stk. 1.

Til § 80

Lovforslagets § 80 er en videreførelse af lov om visse betalingsmidler § 14, der indeholder regler, der regulerer gebyrfastsættelserne for visse betalingsinstrumenter, der er omfattet af lovforslagets § 6, nr. 9 samt bilag 1, nr. 3; 4 og 5.

Forslaget til *stk. 1* giver eksplicit udbyder en generel ret til at pålægge betalingsmodtager at betale til driften af et betalingssystem inden for rammerne af lovforslagets § 79. Bestemmelsen fastslår således udgangspunktet i gældende ret. Fra dette udgangspunkt gælder dog nogle undtagelser, jf. bemærkningerne nedenfor til forslagene til *stk. 2* og *stk. 4*.

Forslaget til *stk. 2* vedrører transaktioner i den fysiske handel ved anvendelse af et betalingsinstrument forsynet med chip. Udbyder kan alene pålægge betalingsmodtager at betale til driften af infrastrukturen gennem et årligt abonnement. Abonnementet skal indbetales til den udbyder, der står for driften af infrastrukturen, for eksempel de pengeinstitutter, der står for driften af dankortinfrastrukturen. Abonnementet er knyttet til de indløsningsaftaler, der indgås om at modtage betalingsinstrumenter, der er forsynet med chip. Betalingsmodtager er defineret i lovforslagets § 6, nr. 5, som en fysisk eller juridisk person, som bruger en betalingstjeneste, som er den tiltænkte modtager af de midler, der indgår i en betalingstransaktion. Dette vil i forhold til betalingsinstrumenter sige den enkelte virksomhed, der tager mod et betalingsinstrument, som defineret i § 6, nr. 9. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 78, stk. 2, samt betragtning nr. 41 i præambelen til betalingstjenestedirektivet.

Økonomi- og erhvervsministeren bemyndiges i forslaget til *stk. 3* til i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler om, hvorledes det årlige abonnement generelt skal beregnes.

De nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt bliver fastsat mellem udbyder og betalingsmodtager ved en privatretlig aftale.

Reglerne for selve beregningen af det årlige abonnement er fastsat i bekendtgørelse nr. 659 af 29. juni 2005 om beregning af det årlige abonnement i henhold til § 14, stk. 3, i lov om visse betalingsmidler. Reglerne i bekendtgørelsen følger de regler for beregninger, der er skitseret i bemærkningerne til lov nr. 603 af 24. juni 2005 om ændring af lov om visse betalingsmidler. Der forventes således udstedt en ny bekendtgørelse om abonnementsordningen i forlængelse af denne lovs ikrafttræden.

Det forudsættes, at økonomi- og erhvervsministeren fortsat benytter muligheden for at undtage danske og udenlandske internationale betalingsinstrumenter fra denne bestemmelse, jf. bemærkningerne til *stk. 10* nedenfor, således at gebyrerne for disse betalingsmidler fastsættes i overensstemmelse med bemærkningerne til lov nr. 459 af 10. juni 2003. Denne bemyndigelse er hidtil udmøntet i bekendtgørelse nr. 1712 af 20. december 2006 om gebyrer ved brug af udenlandske betalingsmidler. Se den nærmere omtale af bekendtgørelsen nedenfor.

Forslaget til *stk. 4* er en videreførelse af forbuddet i lov om visse betalingsmidler mod at opkræve betaling for betalingsinstrumenter uden chip.

Det foreslåede *stk. 5* er en videreførelse af lov om visse betalingsmidler § 14, stk. 5. Bestemmelsen har til formål at forhindre udbydere af betalingstjenester i at diskriminere betalingsmodtagerne gennem kortindehaver afhængigt for eksempel af forretningernes størrelse. Udbydere af betalingstjenester skal ikke via gebyrfastsættelse have mulighed for at påvirke kortindehavers valg af forretning.

Forslaget til *stk. 6* er en videreførelse af forbuddet i lov om visse betalingsmidler mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr af betaler for en betalingstransaktion i den fysiske handel, der gennemføres med et betalingsinstrument.

Ifølge bemærkningerne til § 6, nr. 5, er en udbyder ikke at betragte som betalingsmodtager, for eksempel hvor der sker kontanthævning med Dankort i et fremmed pengeinstitut.

Denne bestemmelse opretholdes af hensyn til konkurrencen på det danske betalingskortmarked, jf. bemærkningerne ovenfor til lovforslagets § 78, stk. 2, 2. afsnit.

Økonomi- og erhvervsministeren har mulighed for efter lovforslagets § 80, stk. 10, at undtage internationale betalingsinstrumenter fra forbuddet mod at betalingsmodtager opkræver gebyr af betaler. Ved den administrative fastlæggelse heraf vil der bl.a. tages hensyn til, at reglerne skal være overensstemmelse med Danmarks EU-retlige forpligtelser, og at sammenlignelige betalingsinstrumenter behandles lige.

I det omfang betalingsmodtager betaler abonnement eller anden form for gebyr til udbyder, vil konsekvensen af forbuddet mod overvæltning i den fysiske handel være, at gebyromkostningerne indgår i betalingsmodtagernes (butikkernes) omkostninger på linje med øvrige omkostninger.

Forbuddet mod overvæltning gælder ikke for handler i den ikke-fysiske handel. Hermed fortsættes principperne fra lov nr. 217 om betalingskort af 13. april